

Sygn. akt I.C 925/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant: Aniela Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 2.350 zł ( dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 września 2015r do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016r do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 647 zł ( sześćset czterdzieści siedem złotych ) tytułem zwrotu kosztów procesu.

## UZASADNIENIE

Powód A. S. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że strona pozwana (...) SA z siedzibą w W. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 2350 zł wraz odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 617 zł. W przypadku wniesienia przez stronę pozwaną zarzutów od nakazu zapłaty lub w przypadku skierowania sprawy do rozpoznania w trybie zwykłym wniósł o utrzymanie w mocy wydanego nakazu zapłaty lub zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 2350 zł wraz odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty, a także zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 617 zł. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 16 września 2014 roku doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego A. S. doznał obszernych obrażeń ciała. Sprawca wypadku był objęty ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów u strony pozwanej. Pismem z dnia 14 października 2014 roku powód za pośrednictwem pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym dokonał zgłoszenia szkody stronie pozwanej. Kolejno w pismach z dnia 20 listopada 2014 roku, 22 stycznia 2015 roku i 6 lutego 2015 roku pełnomocnik powoda wezwał stronę pozwaną do zapłaty kosztów leczenia potwierdzonych fakturami VAT nr (...) oraz dokumentacją medyczną. Strona pozwana potwierdziła zgłoszenie szkody oraz wszczęła postępowanie likwidacyjne o numerze (...). Uznała odpowiedzialność w zakresie udzielonego ubezpieczenia sprawcy zdarzenia jednak pismem z dnia 12 lutego 2015 roku odmówiła wypłaty żądanego świadczenia. Strona pozwana odmówiła zrefundowania kosztów wydatkowanych przez powoda tytułem leczenia. Ponieważ strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność jednakże nie wypłaciła świadczenia pomimo wielokrotnie kierowanych wezwań zaistniała konieczność ochrony praw powoda w ramach postępowania sądowego w związku z tym powód wnosi na podstawie art. 485 § 1 k.p.c o wydanie nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powoda kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 617 zł. W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że przyjęła od powoda zgłoszenie szkody powstałej w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 16 września 2014 roku. Po przyjęciu zawiadomienia strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne w toku, którego poczyniła ustalenia dotyczące przyczyny i okoliczności wypadku, a nadto wysokości poniesionej szkody. Strona pozwana ustaliła, że powód w wyniku wypadku doznał skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa jednak uraz ten miał charakter powierzchowny i nie wywołał rozstroju zdrowia stąd też dolegliwości bólowe oraz ograniczenia ruchowe nie mają związku z wypadkiem, a są wynikiem przewlekłych procesów chorobowych kręgosłupa powoda. Wykonane badanie obrazowe (...) potwierdziło obecność zmian zwyrodnieniowych narastających w długim czasie i stopień ich zaawansowania. Badanie to nie potwierdziło natomiast zmian pourazowych. W tej sytuacji strona pozwana odmówiła przyznania powodowi zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a tym samym odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów leczenia jako nie związanych z wypadkiem z dnia 16 września 2014 roku. Nadto powód nie udowodnił, że nie mógł korzystać z tych zabiegów w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia. Powód uległ wypadkowi w połowie września 2014 roku, rehabilitacji nie poddała się niezwłocznie lecz dopiero w miesiącu październiku i grudniu 2014 roku. W związku z powyższym strona pozwana kwestionuje roszczenie powoda w całości jako nie udowodnione.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 16 września 2014 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego A. S. został poszkodowany. Sprawca wypadku kierujący samochodem ciężarowym marki D. C. nr rej. (...) był objęty ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów u strony pozwanej.

Dowód: zaświadczenie Komendy Miejskiej Policji we W. z dnia 22 września 2014 r. k. 10

W dniu 6 października 2014 r. powód był konsultowany przez lekarza specjalistę ortopedę traumatologa M. D., który rozpoznał skręcenie odcinka szyjnego z bólowo-korzeniowym zespołem pourazowym i stłuczeniem odcinka piersiowego z bólowym zespołem pourazowym. W trakcie badania stwierdzono ograniczenie znaczne ruchu kręgosłupa szyjnego, ruchy bolesne przy pochylaniu do boków oraz w rotacjach, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, bolesność palpacyjną mięśni karku, ograniczenie ruchu kręgosłupa piersiowego, ruchy lekko bolesne przy pochylaniu do boków, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych i ich bolesność palpacyjną, czucie palców IV i V ręki lewej lekko osłabione, siła mięśniowa palców rąk zachowana. Zalecono ćwiczenia, rehabilitację (gimnastyka, magnetoterapia, laser na kręgosłup C), żele i leki przeciwbólowe, zwolnienie od pracy w okresie od 7 października 2014 r. do 27 października 2014 r. W dniu 6 października 2014 r. z powodu skręcenia kręgosłupa szyjnego powód został skierowany na zabiegi fizjoterapeutyczne obejmujące terapię manualną, gimnastykę, laser.

Dowody: zaświadczenie Indywidualnej (...) z zakresu (...) Urazowo- Ortopedycznej i Ortopedii z dnia 6 października 2014 r. k. 24 odwrót

skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne k. 24

W okresie od dnia 13 października 2014 r. do dnia 31 października powód dziesięciokrotnie uczestniczył w zabiegach laserem, terapii manualnej, gimnastyce. Po rehabilitacji zakres rotacji w prawą stronę mieścił się w granicach 50 ° a w lewą stronę 55 °. Wyprost szyi wynosił 45 °, a zgięcia boczne po 40 ° na każdą ze stron. Pacjent w dalszym ciągu skarżył się na bóle karku, występujące podczas wysiłku fizycznego oraz przebywania dłużej w pozycjach statycznych. P. pojawiały się sporadycznie. Zalecono dalszą rehabilitację w celu wyeliminowania pozostałych objawów. Zalecono utrzymywanie prawidłowej postawy ciała i unikanie przeciążeń kręgosłupa szyjnego.

Dowody: karta z abiegów k. 23 odwrót

faktura VAT nr (...) z dnia 13 października 2014 r. k. 20

informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej k. 25

W dniu 3 grudnia 2014 r. powód był konsultowany przez lekarza specjalistę ortopedę traumatologa M. D. z rozpoznaniem skręcenia odcinka szyjnego z bólowo-korzeniowym zespołem pourazowym i stłuczeniem odcinka piersiowego z bólowym zespołem pourazowym. W trakcie badania stwierdzono ograniczenie ruchu kręgosłupa szyjnego w zgięciu do tyłu i przodu, ruchy skrajnie bolesne, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, bolesność palpacyjną mięśni karku, ograniczenie ruchu kręgosłupa piersiowego, ruchy lekko bolesne przy pochylaniu do boków, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych i ich bolesność palpacyjną, czucie palców IV i V ręki lewej lekko osłabione, siła mięśniowa palców rąk zachowana. Zalecono ćwiczenia, kontynuację rehabilitacji (terapia manualna, fonoforeza z voltarenem, krioterapia na kręgosłup C), żele i leki przeciwbólowe, kontrolę ortopedyczną po rehabilitacji. W dniu 3 grudnia 2014 r. z powodu skręcenia kręgosłupa szyjnego z zespołem korzeniowym powód został skierowany na zabiegi fizjoterapeutyczne obejmujące terapię manualną, krioterapię, fonoforezę.

Dowody: zaświadczenie Indywidualnej (...) z zakresu (...) Urazowo- Ortopedycznej i Ortopedii z dnia 3 grudnia 2014 r. k. 23 skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne k. 22 odwrót

W okresie od dnia 10 grudnia 2014 r. do dnia 30 grudnia 2014 r. powód dziesięciokrotnie uczestniczył w zabiegach terapii manualnej, fonoforezy, krioterapii.

Dowody: karta zabiegów k. 22

faktura VAT nr (...) z dnia 10 grudnia 2014 r. k.21

Pismem z dnia 14 października 2014 roku powód za pośrednictwem pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym dokonał zgłoszenia szkody stronie pozwanej domagając się zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 10.000 zł oraz zwrotu kosztów leczenia w kwocie 307 zł. Pismami z dnia 20 listopada 2014 roku, 22 stycznia 2015 roku i 6 lutego 2015 roku pełnomocnik powoda wezwał stronę pozwaną do zapłaty kosztów reabilitacji w łącznej kwocie 2350 zł. potwierdzonych fakturami VAT nr (...). Strona pozwana przyjęła zgłoszenie szkody oraz wszczęła postępowanie likwidacyjne o numerze (...), w następstwie którego pismem z dnia 12 lutego 2015 roku odmówiła wypłaty żądanego świadczenia.

Dowody: pismo Manufaktura sp. z o.o. sp. komandytowa we W. ławiu z dnia 14 października 2014 r. k. 11-13

wezwanie do zapłaty z dnia 20 listopada 2014 r. k. 14-15

wezwanie do zapłaty z dnia 22 stycznia 2014 r. k. 16-17

wezwanie do zapłaty z dnia 6 lutego 2015 r. k. 18-19

pismo strony pozwanej z dnia 12 luty 2015 r. k. 26

Przed wypadkiem z dnia 16 września 2014r. powód nie leczył się na kręgosłup, a także nie odbywał rehabilitacji na kręgosłup. Nie odczuwał żadnych dolegliwości ze strony kręgosłupa szyjnego. Po otrzymaniu skierowania na rehabilitację zwrócił się z pytaniem o terminy rehabilitacji do Ośrodka (...) w S. i w K.. Uzyskał informacje, że w ramach NFZ okres oczekiwania na rehabilitację trwa do pół roku, a nawet dłużej. Z tego powodu korzystał z rehabilitacji odpłatnie. Na zabiegi rehabilitacyjne zdecydował się ze względu na silny ból w okolicach kręgow szyjnych oraz ograniczenie ruchomości tego odcinka kręgosłupa. Powód pracuje na budowie, a zatem odczuwane dolegliwości ograniczały go w wykonywaniu pracy. Przez okres 1,5 miesiąca przebywał na zwolnieniu lekarskim. Po powrocie do pracy przez 2 miesiące nie był dopuszczany do wykonywania pracy ciężkiej.

Dowód: przesłuchanie powoda k. 68

Biegli z zakresu ortopedii S. G. oraz neurologii A. D. rozpoznali u powoda w związku z wypadkiem z dnia 16 września 2014 r. stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego z utrzymującym się ograniczeniem ruchomości bez objawów korzeniowych. W obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z przedmiotowym wypadkiem wynosi 2 % trwałego uszczerbku na zdrowiu wg pkt 89 a z powołaniem się na § 8 pkt 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 2002 r. Obecnie w badaniu przedmiotowym kręgosłupa szyjnego stwierdza się niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego bez objawów korzeniowych. Po wypadku, w wyniku urazu, doszło do naciągnięcia mięśni i więzadeł okołokręgosłupowych kręgosłupa szyjnego. Postępowanie w takich przypadkach polega na czasowym odciążeniu kręgosłupa szyjnego przez zastosowanie kołnierza ortopedycznego, a następnie zabiegi fizyko-rehabilitacyjne. Powód przebył leczenie rehabilitacyjne oraz unieruchomienie kręgosłupa szyjnego z pomocą kołnierza ortopedycznego. Wprawdzie powód w wyniku wypadku doznał trwałego, niewielkiego zaburzenia ruchomości kręgosłupa, to biorąc pod uwagę stan kliniczny powoda w chwili badania ( niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa bez objawów korzeniowych) biegli ustalili 2 % trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda z pozycja 89 a w związku z § 8 ust. 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z roku 2002 zmniejszając ustaloną arbitralnie wysokość uszczerbku z 15 % do 2 % z powodu istniejących poprzednio zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego bez związku z przebyłym urazem. Uraz kręgosłupa szyjnego nałożyły się na poprzednio istniejące zmiany w odcinku szyjnym kręgosłupa co spowodowało zaburzenie chwiejnej równowagi w odcinku szyjnym kręgosłupa szyjnego. W badaniu MR stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego, a zatem istnieją podstawy aby z tego powodu zmniejszyć uszczerbek na zdrowiu z powodu poprzednio istniejących zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego. Powód jest pracownikiem fizycznym, dużo czasu spędza w pozycji wymuszonej w przodopochyleniu, zatem charakter pracy może powodować odczuwanie dolegliwości bólowych kręgosłupa szyjnego. Rokowania, co do stanu zdrowia na przyszłość powoda, są pomyślne. Nie można natomiast wykluczyć, iż przebyte urazy mogą w przyszłości wpłynąć w nieznaczny sposób na przyśpieszenie rozwoju zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa. Ograniczenie i spowolnienie rozwoju choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa zależy od ograniczenia czy modyfikacji czynników wyzwalających lub w późniejszym okresie nasilających proces zwyrodnieniowy. Dotyczy to zaleceń związanych z codzienną aktywnością powoda. Postępowanie powinno być wieloczynnikowe, dostosowane do stopnia zaawansowania schorzenia i powinno obejmować rehabilitację, ćwiczenia poprawiające ruchomość stawów, ćwiczenia wzmacniające siłę mięśniową, używanie sprzętów pomocniczych, czy też leczenie uzdrowiskowe, a w razie narastania objawów leczenie uzupełniane jest o środki farmakologiczne.

Dowód : opinia biegłych z zakresu neurologii A. D. i z zakresu ortopedii S. G. z dnia 18 listopada 2015 k. 97- 100 akt sprawy Sądu R. w Ś. o sygn. I C 397/15

### ***Sąd zważył, co następuje:***

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę prawną odszkodowania stanowi przepis art. 444 § 1 k.c., zgodnie, z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. W judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, iż poszkodowany może domagać się kompensaty wszelkich kosztów, a więc: kosztów leczenia (pobytu w szpitalu, konsultacji u wybitnych specjalistów, dodatkowej pomocy pielęgniarstwa, koszty lekarstw itp.), kosztów rehabilitacji, kosztów transportu, kosztów odwiedzin osób bliskich (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1971r., sygn. akt II CR 427/71, OSP 1972, z. 6, poz. 108), kosztów szczególnego odżywiania i pielęgnacji w okresie rekonwalescencji (por. uchwała składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1975 r., sygn. akt PRN 2/75, OSNC 1976, nr 4, poz. 70, wyrok z dnia 21 maja 1973r., sygn. akt II CR 194/73, OSP 1974, z. 4, poz. 83), kosztów nabycia specjalistycznej aparatury rehabilitacyjnej, kosztów przyuczenia do wykonywania nowego zawodu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1970r., sygn. akt II CR 7/70, LEX nr 6672), zwrotu utraconych zarobków.

Niewątpliwie dochodzenie przez poszkodowanego roszczenia z art. 444 § 1 zd. pierwsze k.c. zależy od przypisania określonej osobie odpowiedzialności za zdarzenie wywołujące szkodę, co w niniejszej sprawie pozostawało okolicznością bezsporną oraz od ustalenia szkody, pozostającej w adekwatnym związku przyczynowym z tym

zdarzeniem. Ponadto z treści cytowanego powyżej przepisu wynika, że przewidziane w nim odszkodowanie obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są one konieczne i celowe.

Obowiązek rekompensaty obejmuje wszelkie koszty powstałe na skutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, a więc wszystkie niezbędne i celowe wydatki, bez względu na to, czy podjęte działania przyniosły poprawę zdrowia czy też nie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2008r., sygn. akt II CSK 425/07, Mon. Praw. 2008, nr 3, s. 116). Tymi kosztami będą koszty leczenia, w szczególności koszty poniesione w związku z postawieniem diagnozy, terapią i rehabilitacją poszkodowanego, a ich zakres nie może ograniczać się wyłącznie do wydatków kompensowanych w ramach powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, ale powinien również obejmować koszty działań, podjętych z uzasadnionym – zważywszy na aktualny stan wiedzy medycznej – przekonaniem o spodziewanej poprawie stanu zdrowia poszkodowanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2002r., sygn. akt II CKN 1018/00, LEX nr 75352). Stąd uzasadnione może być żądanie zwrotu kosztów, jakie poszkodowany poniósł na konsultację u wybitnego specjalisty (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 1969 r., sygn. akt II PR 217/69, OSN 1970, nr 3, poz. 50).

Przy ocenie rodzaju wydatków poniesionych na leczenie urazów doznanych w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 16 września 2014 r. ich wysokości i celowości, Sąd oparł się na dowodach z przedłożonej przez powoda dokumentacji medycznej, fakturach Vat, opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii i ortopedii i traumatologii, a także przesłuchaniu powoda, którym to dowodom, co do zasady dał wiarę. Dowody te były przydatne dla poczynienia wiążących i istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia o żądaniu pozwu ustaleń faktycznych.

Z zaświadczenia Indywidualnej (...) z zakresu (...) Urazowo- Ortopedycznej i Ortopedii wynika, że w dniu 6 października 2014 r. powód był konsultowany przez lekarza specjalistę ortopedę traumatologa M. D., który rozpoznał skrzywienie odcinka szyjnego z bólowo-korzeniowym zespołem pourazowym i stłuczeniem odcinka piersiowego z bólowym zespołem pourazowym. W trakcie badania stwierdzono ograniczenie znaczne ruchu kręgosłupa szyjnego, ruchy bolesne przy pochylaniu do boków oraz w rotacjach, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, bolesność palpacyjną mięśni karku, ograniczenie ruchu kręgosłupa piersiowego, ruchy lekko bolesne przy pochylaniu do boków, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych i ich bolesność palpacyjną, czucie palców IV i V ręki lewej lekko osłabione, siła mięśniowa palców rąk zachowana. Zalecono ćwiczenia, rehabilitację (gimnastyka, magnetoterapia, laser na kręgosłp C), żele i leki przeciobólowe, zwolnienie od pracy w okresie od 7 października 2014 r do 27 października 2014 r. W dniu 6 października 2014 r. z powodu skrzywienia kręgosłupa szyjnego kręgosłupa powód został skierowany na zabiegi fizjoterapeutyczne obejmujące terapię manualną, gimnastykę, laser. W okresie od dnia 13 października 2014 r. do dnia 31 października 2014 r. powód dziesięciokrotnie uczestniczył w zabiegach laserem, terapii manualnej, gimnastyce. Po rehabilitacji zakres rotacji w prawą stronę mieścił się w granicach 50 ° a lewo 55 ° . Wyprost szyi wynosił 45 ° , a zgięcia boczne po 40 ° na każdą ze stron. Pacjent w dalszym ciągu skarżył się na bóle karku, występujące podczas wysiłu fizycznego oraz przebywania dłużej w pozycjach statycznych. P. pojawiały się sporadycznie. Zalecono dalszą rehabilitację w celu wyeliminowania pozostałych objawów. Zalecono utrzymywanie prawidłowej postawy ciała i unikania przeciążeń kręgosłupa szyjnego. W dniu 3 grudnia 2014 r. powód był ponownie konsultowany przez lekarza specjalistę ortopedę traumatologa M. D. z rozpoznaniem skrzywienia odcinka szyjnego z bólowo-korzeniowym zespołem pourazowym i stłuczeniem odcinka piersiowego z bólowym zespołem pourazowym. W trakcie badania stwierdzono ograniczenie ruchu kręgosłupa szyjnego w zgięciu do tyłu i przodu, ruchy skrajnie bolesne, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, bolesność palpacyjną mięśni karku, ograniczenie ruchu kręgosłupa piersiowego, ruchy lekko bolesne przy pochylaniu do boków, wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych i ich bolesność palpacyjną, czucie palców IV i V ręki lewej lekko osłabione, siła mięśniowa palców rąk zachowana. Zalecono ćwiczenia, kontynuację rehabilitacji ( terapia manualna, fonoforeza z voltarenem, krioterapia na kręgosłup C), żele i leki przeciobólowe, kontrolę ortopedyczną po rehabilitacji. W dniu 3 grudnia 2014 r. z powodu skrzywienia kręgosłupa szyjnego z zespołem korzeniowym powód został skierowany na zabiegi fizjoterapeutyczne obejmujące terapię manualną, krioterapię, fotonoforezę. W okresie od dnia 10 grudnia 2014 r. do dnia 30 grudnia 2014 r. powód dziesięciokrotnie uczestniczył w zabiegach terapii manualnej, fotonoforezy, krioterapii.

Biegli z zakresu ortopedii S. G. oraz neurologii A. D. rozpoznali u powoda w związku z wypadkiem z dnia 16 września 2014 r. stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego z utrzymującym się ograniczeniem ruchomości bez objawów korzeniowych. W obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z przedmiotowym wypadkiem wynosi 2 % trwałego uszczerbku na zdrowiu wg pkt 89 a z powołaniem się na § 8 pkt 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 2002 r. Obecnie w badaniu przedmiotowym kręgosłupa szyjnego stwierdza się niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego bez objawów korzeniowych. Po wypadku w wyniku urazu doszło do naciągnięcia mięśni i więzadeł okołokręgosłupowych kręgosłupa szyjnego. Postępowanie w takich przypadkach polega na czasowym odciążeniu kręgosłupa szyjnego przez zastosowanie kołnierza ortopedycznego, a następnie zabiegi fizyko-rehabilitacyjne. Powyższe stwierdzenie jest kluczowe w kontekście oceny zasadności żądania odszkodowania z tytułu poniesionych przez powoda kosztów rehabilitacji.

W ocenie Sądu, w pełni zasadne było zasądzenie odszkodowania w wysokości 2.350 zł. Na okoliczność poniesienia tych wydatków powód przedłożył faktury VAT nr (...) na kwotę dochodzoną pozwem. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że wydatki związane z odpłatną rehabilitacją były konieczne i celowe oraz pozostawały w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 16 września 2014 r. Powód korzystał z usług wykwalifikowanego rehabilitanta, co umożliwiło mu szybkie rozpoczęcie niezbędnych ćwiczeń rehabilitacyjnych, mających przywrócić sprawność i funkcję uszkodzonych w wyniku zdarzenia części ciała. Czas oczekiwania na zabiegi rehabilitacyjne w ramach ubezpieczenia powszechnego jest z reguły bardzo długi i wynosi kilka miesięcy, a zwlekanie z rehabilitacją wiązałoby się z przedłużaniem okresu powrotu do zdrowia. Poszkodowany nie może być pozbawiony właściwego leczenia w odpowiednim terminie, a naprawienie szkody nie może być uzależnione od ubezpieczenia zdrowotnego. Podejmowanie prywatnego leczenia gwarantującego krótki okres oczekiwania na konieczne ćwiczenia usprawniające narząd ruchu, zapewniającego ciągłą, systematyczną i zalecaną przez lekarza ortopedę rehabilitację, nie może być uznane za zbędne. Stąd też Sąd przyznał powodowi odszkodowanie obejmujące koszty prywatnej rehabilitacji w okresie od dnia 13 października 2014 r. do dnia 31 października 2014 r. i w okresie od dnia 10 grudnia 2014 r. do dnia 30 grudnia 2014 r. na podstawie przedłożonych do akt sprawy faktur tj. kwotę 2350 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, które uwzględnia art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z przywołanym przepisem zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Nie jest sporne, że powód zgłosił pozwanemu szkodę w zakresie poniesionych kosztów rehabilitacji pismami z dnia 20 listopada 2014 r., 22 stycznia 2015 r., 6 lutego 2015 r., a zatem w dacie wniesienia powództwa tj. 17 września 2015 r. roszczenie było już wymagalne. W konsekwencji Sąd uznał, że w odniesieniu do kwoty 1100 złotych powód mógłby domagać się odsetek już od dnia 20 grudnia 2014 r., a w odniesieniu do kwoty 1250 zł od dnia 22 lutego 2015 r., r., jednakże z uwagi na jednoznacznie określone żądanie pozwu i zakaz orzekania ponad żądanie przewidziany w art. 321 § 1 k.p.c. nie można było zasądzić odsetek od daty wcześniejszej. Dlatego też od kwoty 2350 złotych zasądzono odsetki od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 17 września 2015 r. tak jak się tego domagał powód, uwzględniając jednocześnie zmianę treści art 481 k.c, która nastąpiła z dniem 1 stycznia 2016 r.

Za podstawę orzeczenia w przedmiocie kosztów procesu przyjęto normę art. 98 k.p.c., zgodnie, z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W myśl zaś art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych koszty sądowe obejmują opłaty oraz wydatki. Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę sądową w kwocie 30 zł., opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. oraz koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika 600 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego wynika z § 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz.U.2013.490 j.t.)